

Steenholdt (Grønl.):

Jeg har nu den opfattelse, at Grønland har den dyreste olie i verden, der, selv om ikke en eneste dråbe ifølge de afsluttende efterforskningsboringer findes, kostede så mange millioner. Ja men så håber jeg, der i fremtiden findes og forhåbentlig udnyttes en dråbe olie eller mere fra Grønlands undergrund til gavn for hele samfundet.

Hr. Dohrmann ville gerne have en ordentlig begrundelse for, at man har brug for pengene. Jeg kunne bare svare: ja, vi har sandelig brug for de penge. For atassut udtrykker glæde over, at der til trods for megen modstand mod olieefterforskningen er kommet indtægter i form af erstatninger, uden at der er sket nogen form for skade på det grønlandske samfund. For atassut er det vigtigst, at pengene er blevet benyttet til varige goder for hele samfundet. Ud fra disse betragtninger vil atassut støtte forslaget om oprettelse af en fond, således at pengene ikke bliver klattet bort eller brugt til nogen form for opsving i samfundet, som kan kræve driftstilskud.

Atassut har lidt bange anelser om, at pengene skal bruges til støtte for projekter, som f. eks. af beskæftigelsesmæssige grunde findes støtteværdige, men som ud fra driftsøkonomiske betragtninger ikke vil kunne opnå støtte fra samfundets øvrige kreditinstitutioner. Atassut ønsker, at pengene bliver brugt som tilskud til opstart af erhvervsvirksomheder, som vil kunne bære sig selv efter etableringen, og vi vil gøre vort til, at pengene bliver brugt i varige og rentable erhvervsvirksomheder. Så vidt jeg ved, var det ellers tanken, at pengene skulle overføres til Grønland for flere måneder siden, men på grund af forskellige omstændigheder er de stadig ikke blevet overført. Man kan nogenlunde regne ud, hvor stort et rentebeløb det kan være i dag.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvilke planer regeringen har på nuværende tidspunkt med hensyn til rentebeløbene, men vi vil ikke handle som en dårlig købmand og kræve rentebeløbene for enhver pris, da atassuts politik bygger på, at gevinster for riget som helhed også kommer det grønlandske samfund til gode.

Preben Lange (Grønl.):

Tanken om overførsel af de i lovforslaget omhandlede midler er efterhånden ikke længere af ny dato. Allerede da den grønlandske regering, landsstyret, havde sine første forhandlinger med ministeren for Grønland i juni måned i år, blev det aftalt, at de 71.750.000 kr., som udgør de koncessionerede olieselskabers erstatning for at have opgivet deres koncessioner ud for den grønlandske vestkyst, skulle overføres til Grønland. Pengene tilfalder Grønland, som Grønlandsministeren udtrykte det efter at have haft forhandlinger med landsstyret. Herefter var det kun et spørgsmål om teknik, før pengene rent fysisk kunne overdrages til det grønlandske hjemmestyre. Det troede vi i hvert fald oppe i Grønland. Men det skulle gå anderledes dels på grund af finansudvalgets behandling af sagen, som for et enkelt partis vedkommende bar tydeligt præg af obstruktionshensigter, dels på grund af den parlamentariske situation her i landet, som endte i et folketingsvalg. Men nu ser det ud til, at vi denne gang har en virkelig chance for at afslutte denne gamle sag, medmindre flere partier, hvad jeg og landsstyret aldeles ikke ønsker, melder sig til obstruktionsaktioner.

Jeg har forstået, at der allerede foreligger statutter for erhvervsudviklingsfonden, som landsstyret har udformet i overensstemmelse med de aftaler, der blev indgået med ministeren for Grønland i forbindelse med juniforhandlingerne.

Jeg skal undlade at komme nærmere ind på forhandlingerne omkring statutterne for fonden og blot nøjes med her at bemærke, at vi fra grønlandsk side har fundet det en lille smule uheldigt, at Grønlandsministeren og dermed også regeringen ligesom har vist en tilbøjelighed til at handle, om jeg så må sige, på den gammeldags måde i denne sag. Jeg tænker på det forhold, at regeringen har vist interesse for midlernes anvendelse i Grønland, et forhold, der efter vores mening ikke stemmer helt overens med hjemmestyrets formål og ånd. Men o.k., alt har jo sin begyndelse.

Jeg skal blot til sidst ønske, at lovforslaget gennemføres hurtigst muligt, således at overførslen af pengene kan finde sted, inden dette år er omme. Vi må jo huske, at vi taber næsten lige så mange millioner kroner som antal måneders forsinkelse.